

AD IACOBI AUBERTI VIN-
DONIS DE ORTV ET CAVSIS ME-
TALLORVM CONTRA CHEMICOS
explicationem.

IOSEPHI QVERCETANI ARMENIACI,
D. Medici responsio.

Agric. lib.
8. de natu-
ra fossil.

ET ALLVM esse corpus fossile natura vel liqui-
dum, vt argentum viuum: vel durum, quodque
ignis ardore liquefieri possit, sicut aurum, argen-
tum, æs, plumbum, stannum: vel molliori, veluti
ferrum, nonnulli scribunt. Alij autē propria no-
minis significatione omnia quæ in visceribus terræ effodiun-
tur, metalli nomine vsurparunt. Sic Onesicritus scripsit in
Carmania esse metallum rubricæ: In Lybia circa Atlantem,
salis, Herodotus. Hocq; testatur Plin. lib. 33. suæ nar. hist. Alij
vero id quod liquatum in suam reducitur pristinam formam
quodq; ductile & malleo extendi potest, esse durum & im-
pressibile, proprie metallum esse dixerunt. Hacq; ratione illa
præsertim in sex diuiserunt, in Aurum scilicet, Argētum, Æs,
Stannum, Plumbum, & Ferrum. Addiderunt nonnulli Mer-
curium, non quod actu sed quod potentia metallum merito
dicatur. Hæc aurem Planetarum vocabulis Chemicis nomi-
nare cōsueuerunt, non vt ipsorum materiam ad planetas re-
ferant quod inepte putat Aubertus: sed partim moti similitu-
dine quadam maiorum ac præcipuorum syderum, qua ratio-
ne perfectiora duo metalla, Solem & Lunam appellauerunt:
& propter duritiem ferri, Martem, quem belli & armorum
Deum Poetæ sunt commenti: ac argentum viuum propter
maximum ac pene incertum motum, Mercurium dixerunt:
partim etiam Pythagoricorum instar, vt arcana sua, inuolu-
cris quibusdam ænigmaticis obtegerent. Cæterum nullam
video rationem, cur stibium inter metalla proprie numerari
debeat: quare ex illorum genere (pace Agricolæ dixerim, cu-
ius auctoritate nititur Aubertus) est excipiendum: quum illo-
rum definitioni omnino repugnet. Siquidem liquata metal-
la omnia ad suam redeunt formā propriā, ductiliaq; dura &
impress-

metallum proprie
quid.